

Egyetértés és Magyar Ujság

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

Budapest IV.

Megyeháza 9. sz.

hava a lap szellemi részét

illető minden költséget

küldendő. — A küldem-

nyek csak bérmentesen fo-

gadjatnak el.

Kéziratok csak rend-

kívüli esetben küldetnek

vissza.

Kiadó-Hivatal:

Budapest, IV., Megyehá-

za 9. sz.

Vodáner F. nyomdájában

Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy hely-
ben házhoz hordva
Egy évre 20.—
Félévre 10.—
Negyedévre 5.—
Egy hónapra 1.80
Egy szám 3 krajczár.
Hirdetési díj: 9 hasábos
peltisor egyszeri hirdetés
12 kr. többször 10 kr.
Bélyegdíj minden hirdé-
sért külön 30 kr.
Nyilvált: 9 hasábos sor
30 krajczár.

Felhívás.

Azon t. c. előfizetőinket, kiknek előf-
zetése e hó végével lejárt, — tisztelettel
felkérjük előfizetésük mielőbb megújítására
hogy a lap szétküldésében fenakadás ne
történjék.

Előfizetési feltételek

„EGYETÉRTÉS ÉS MAGYAR UJSÁG”-ra.
Érnyegyre 5 frt. — kr.
Félévre 10 frt. — kr.
Egy hónapra 1 frt. 80 kr.

Az előfizetési pénzek s utalványok az
„Egyetértés és Magyar Ujság” kiadóhivata-
láknak Vodaner nyomda, megyeháza 9. szám
alatt küldendők.

Az újkiadás delegátói.

Látva a mit delegatusaink műveltek, egy-
szeriben elől az embernek szava. Hiába emleget-
tünk oly sok kötelességet, amnyl végtelen
tartozást, meggyőződést és becsületet, — ez
mind nem szerepel az emberi cselekvésnek ru-
góján azokban a ködfátyolos régiókban, sőt
ugy látszik élvezetét teszi a legszentebb érde-
kek megsértését. Mikor mi az ész és a lelki-
meret minden parancsa által körülbástyázza
hiszünk a kormányának és delegátiónak gyar-
loságát, roskavarokat szárnyakat ilt és ar-
csátlanul nevet szemünk közé. A pénzügy-
miniszter, ki tavaly a hadügyi költségvetés
számláját követelte, kegyetlen csonkításokat haj-
t egy végre az országunk legfontosabb érde-
kein; de mindjárt saját exposéjában két mil-
iónyit költségvetésnek vállalt jóállást és azután
a delegátionak bizottságában egész be-
folyásával védelmezi az oly tételeket, melyek
ez exposéjának számításait is halomra döntik.

A delegatuk pedig oly hihetetlen képességet,
erélyt és ruganyosságot tanúsítanak a megsza-
vadásokban, melyek a legnagyobb igazságta-
lansággal teszik a „szavazóép” elnevezést.
Hisz azt tudták jelenti Bécsből, hogy
ők valóban a lelkesebb és a szavaztak meg
Köller báró leveleseit és ki hallotta azt va-
hala, hogy egy gében lelkesebb létezőek.
Mint a jó tábori lovak a csatában, szágulda-
rohantak a kitűzött célzán, árkon át, tuskón
át árkon át; az önteléd hangulat, melyet az
Uchatius ügyük robaja a delegatusokban kel-
tet, talán már kitűnő próbát nyújtott a hasz-
nálhatóságáról, melyet ez ügyük közreműkö-
dése a lovaságunk biztisítani fog. Ok pillana-
tig sem állottak meg a törpégek előtt, hogy a
hadügyi költségeket leszállítani vagy akár csak
a tavalyi mértéken megtartani kelljen. Ok az
első szökelesre milliókkal rugtatták föl a költsé-
gvétést, mely azután ki sem esett a vig le-
kendezésből, hogy a hadügyi miniszternek csak
amolyan öröme teltetett a folyton emelkedő
papíráránynon. Jutott ünnepe a nemzeti dicső-
ségnek, a generosa natio híreinek! Mert hisz
az osztrákok, kiknek államháztartásában a de-
ficit csak legújabb keletű vendég, kikre nézve
a pénzügyi kérdés egyáltalán nem oly életve-
rágó jelentőségű, sőt a kik a delegátói össze-
jövetele előtt aggodalmasan hirdették, hogy a
magyarok túlságos fukarkodási hajlamaival nekik
fog kelleni szembeszállniok: ok bámulva
látták az eszevesztett haladást és csakhamar
érteék meg a kényszerűséget, hogy az ő hoz-
zájárulásuknak kell képeznie a kötfőket.

Soha a világ még oly nagy szabásban,
oly történelmi jelentőségben nem látta a ron-
gyos hidalgónak büszkeségét, ki mindenekelőtt
ur és gavalier akar maradni, ha nadrága hiá-
nyainak elfedésére a falhoz kénytelen is tá-
maszkodni. Az osztrákok ellenében ugyan kor-
mányunknak is vannak nagy követeléseik, talán
illik is büszkének lennünk; de ok aligha nin-
csenek megelégedve büszkeségünknek saját-
ságos gyakorlásával, mely nagyon alkalmas meg-
erősíteni a körülöttünk szerteszét terjedő véle-
ményt, hogy egy osztrák gyámság hazánknak
csak javára válnék. Az osztrákok jóvoltából
a magyar tulbuzgóság tételeiből it és ott tör-
lések is történhetek. Es most delegatusaink
visszatérhettek azzal a dicsőséggel, hogy a
Magyarországra rőt új teher minden előleges
váratkozás, minden hirdetés számítását messze
földhalm, nem kevesebb mint három és fél
millióval emelte a tavalyi quótá-
nak mértékét.

A történet furcsasága elég tragikus arra,
hogy krónikájának furcsasága komikai hatást
chesszen.
Nem tudjuk, a magyar embernek több
emlékezetet, vagy több lélekjelenlét kell-
e kívánnunk, hogy a furcsaságot kellően élvez-
hesse. Circusjátékok hóhoz alakjai lóhátról
sem mutatnak anny álakulást és ruhacerét,
mennyit a kormány nézeteinek magyarázásá-
ban a sansculotte-officiusok részéről láttunk,
kik a hajdani balközép organumaiból lettek a
mai kormányzat szolgálói szellemeiv. A közös
költségek leszállítása valami olyan volt, a mi-
ben az elvek feláldozásáért a kárpótlást vár-

ták. Már a huszonegyes bizottságban a
pártok bizalmi férfiai egyhangulag ráuntalka-
t a leszállítás szükségére, Ghyczy Kálmán kor-
mányzatának itt kellett a legkeményebb rá-
ködést kiállania, és a hívők állítása szerint ez
a csillagzat alatt született az új kormány-
magváltó hivatala. De előnkbe rémített az Ucha-
tius ügyük sötét torka, mely a hadsereg har-
képessége érdekében új és elodázhatlan ál-
dozatokat követelt. Az officiosusok siettek kijel-
lenteni, hogy a mennyiben az Uchatiusügyük
valóban új költségeket követelnek, más tétel-
leknél kell oly levonásoknak történnök, melyek
segítségével a hadügyi költségvetés nemcsak
hogy ne emelkedjék, hanem épséggel csökkenjen.
Oh officiosus magia, micsoda áron addt jóslat-
aidat! A „leszállítás” csakhamar elott a
kormányzati színek kaleidoscopjából és officio-
sus jelszó az lett, hogy a hadügyi költségeknél
beleértve az Uchatiusügyükét is a tavalyi mé-
rtéket nem szabad meghaladniok. Es lón este,
és lón reggel, a kakas még nem kukorított
háromszor, az officiosus sugalom teljesen tis-
tában volt azzal, hogy az ügyük költsége külön
többletet fog képezni, de egyébként a hadsereg
budgetjében semmi más emelkedés helyet nem
foglalhat. A delegatusok hazajöttek, a felhiva-
talosság sphaerájában sugárzó derű terjedt, mert
megszavazták egyhangulag és lelkesedéssel
nemcsak azt, a mit az ügyükre kívántak, ha-
nem majdnem ugyanolyan összeggel emelték a
hadügyi költségvetés egy részét. A világrét se un-
dorodjék valaki, inkább tapsoljunk nekik.

Plaudite! Tapsoljunk Tisza Kálmán-
nak, a kinek tavalyi interpellációj a legszényenle-
tebb pelengérré váltik reá nézve most. Tavaly
ő még kimondotta, hogy a miniszteriumnak
kötelessége lett volna a közös költségvetés leszá-
llítását kieszközölni és ahoz egyenest tár-
czáját kötni. Most fellemelelvék a közös költsé-
gek és ő beellenhelt a miniszterelnök
székébe. Tapsoljunk Széll Kálmán-
nak, ki egy kártyavarárt is oly módon épít, a mi-
lyenről eddig fogalommal nem bírtak, ki felállít
egy költségvetési mérleget, melybe senki sem hisz,
és azután elkövet mindent, hogy ezt a mérleget
megbontsa. Így kétségtelenül helyre leszállítva
az államháztartás egyensulya. Tapsoljunk a
delegátionak, mely mindent elkövet arra, hogy
kiadásainkat semmiképp saját bevételeinkből ne
fedezhessük s egyszerűen mindent elkövet
arra is, hogy külföldön hitelnek végképpen
elvérszülts és a nemzeti életképességünkbe, aka-
ratunk komolyságába szándékaikkal megbizható-
ságába vetett hit teljesen kiaduljék. Tapsoljunk
a dicső neophitaknak, Várdy Gábornak, Cser-
nátóny Lajosnak, Nagy Györgynek s a. t. kik
oly jól játszák le szerepeiket, oly kitűnően fo-
lyatták a balközépnek komediáját. Tapsoljunk
kivált Jókainak, ki a társak közös bukfezzésé-
ben magának mindig meg tud óvni egy tisztán
egyéni bukfezzet, a nagyobok komediájában egy
kisebb bohózatot, a ki minden politikai ténye
után mindig még legtöbb joggal mondhatta a
hadokló Augustus szavait: Ugy-e bár sikerült
a szerep?

Igen, ok: Tisza Kálmán, Várdy Gábor,
Jókai Mór, Csernátóny Lajos ellenségei voltak
a delegátionak, ok kiméletlen kritikák gyako-
roltak a delegátói tevékenységén, ok örökké
sürgötték a közös terhek enyhítését. De hát
oly kevésbé ismerjük-e a lélektant, a legria-
zabb tudományok egyikét, oly kevésbé bírá-
juk-e a tettek forrását és a dolgok szükségese
összefüggését, hogy valaki még csodálkozhat-
tík, ha jelen eljárásuk homlok egyenest ellen-
kezik korábbi nyilatkozataikkal? Valóban a
legtöbb ember egyáltalán nem fogja fel azon
eljárás horderejét, ama taktikának követke-
zményeit, melylyel a novemberi határozat és a
koalitiók szomorú hősei éltek. Sokan a becsü-
lettel politikuskok közül is ószintén örültek,
a machiavellismus rendszerének, melylyel a bal-
közép vezérei a közjogi állásból szabadulni tö-
rökedtek; mert abban a reményben voltak,
hogy ez által jobban fognak érvényesülhetti
egyéb nézeteik, melyek más pártbeliek szabad-
elvi törekvéseivel összeegyezteték. De a jámbor
nem vették észbe, hogy ha semmi poli-
tikai akadály nincs is egy és más szabadelv
kivárat érvényesítésére, az irány megtartására
csak olyanok lettek volna képesek, kik a poli-
tikai állás és a meggyőződés változtatásá-
ban ószintén és becsületesen után haladnak elő.

Megfoghatlan vaksággal feledek, hogy a
balközép cselekvésében egyik megtapasztalásnak
követnie kell a másikat. Nem látták, mily lehe-
tetlen, hogy oly emberek, kik annyi ravaszgást
és lelkiismeretlenséget helyeztek az árulásba,
kik oly galád játékok üttek a szavakkal, oly
rendszerrel tették az állatást és személyérde-
ket, bármily téren is a legkisebb hasznára le-
gyenek a szabadság és jog ügyének. Mik ok
egyebek, mint erkölcsi halottak, kiknek telje-
sen át kell éreznök eljárásuk gyilkolatos voltát,
s kik azért egymás iránt a politikai életben
becsület nem érezhetnek, de önmagukra sem
számolhatnak többé soha! Mit lehet tőlük
várni, kiket saját öntudatuk teljesen tehetet-
lenné tesz minden jog és állhatatos törekvésre,
kik a politikai életben megtanulták azt, hogy
a kitűzött célzán vadászásában semmi eszkö-
zöl sem szabad visszariadni! Hogyan lehet

mult szavaiknak teljesültt ő tőlük várni; mi-
kor épen multjokból következnek az, hogy min-
dig ok lesznek a legkevésbé ószinté politiku-
sok. Ok mult szavaikat csak épen azért nem
fogják megtagadni, hogy álca alatt kényel-
mesebben gyakorolhassák az ellenkező té-
nyeket.
Mezei Ernő.

A „Pesti Napló” írja:
Tisza Kálmán, mint jelentik, a jövő hét
folyamában fog kinevezeteni miniszterelnökké. A ka-
binet fejében történő a változás, valószínű. Ok
az összes miniszterek lemondanak, s Tisza Kálmán
előterjesztésére fognak újra kinevezetnek. Tisza a
belügyminiszteri tárczát is megtartja s azon ko-
rabban fölmerült hír, hogy e tárcza másra ruházta-
tik át, mint halljuk, alaptalan.

A kereskedelmi miniszteriumban élénken
folymak a tárgyalások a pósta- s távúrá ügyeise
folyát, melyet új évig már csak azért is óhajtanak
keresztül vinni, mert ez által ismét sokat lehetne
megtakarítani. Előlegesen oly helyiségekben, hol
pósta és távúrá is létezik, utóbbiak az előbbie-
khez leszenk beosztva, azután határidő fog kitűzteni,
mely alatt a póstahivatalnokok a távúrákat, a távúrá
alatt a távúrákat pedig a pósta tiszték részére
előírt vizsga letételére kötelezhetnek. Az eddig az
országban létező 6 távúrá-igazgatóság végleg fel-
oltsáitának, s ezek tisztviselői is póstaszolgálatra
alkalmatlanok. Ezen egyesítés, mint ez a kor-
mány közgei határozatában hiszik, egyrészt az ál-
lamnak, másrészt a levelező közönségnek a mun-
kák cselezényes egyszerűsítése mellett — nagy
előnyöket ígér nyujtani.

Budapest, okt. 18.
A delegátók befejezték működésüket, s a mi
kiküldöttöink hazaérkeztek a tegnapi nappal sz-
erencesen, jó egészségben. Nem ártott meg nekik
sem a hosszú levégő, sem a mult évt 3/4 millióval
túlhaladó quóta megszavazása. Magyarország fizet
gavallérosan, vonakodás nélkül s nem kimél semmi
költséget, ha az „megkivánás” a monarchia bizton-
sága — a jövő eshetőségei — az irányadó birodal-
muk mellett elfoglalt helyünk. — Hiába, már a
„magasabb politika” azt így kívánja s tudja, mi
csinál. A szegény ember dolga nem az, hogy okos-
kodjék, hanem az, hogy fizessen. Majd okosko-
dnak azok, kiknek ez idősejrt sorsunk intézése ke-
zükbe adatott . . .

Különbön jól megmondolva a dolgot, Ma-
gyarország nem is olyan nagy mértékben járul a
közös birodalni szükségletek fedezéséhez. Tekint-
ve, hogy mi ezen szükségleteknek csak egy har-
madát fedezük, nagy vizsgálatunkra szolgálhat,
hogy a még sem olyan nagy dolgok, mintha csupa
gavallérosságból a másik 2/3-at is elvállalánk.
Igaz ugyan, hogy a mi iparunk, kereskedelmünk,
gyarapodásunk messze van Ausztriától s egyá-
tán nem áll arányban azon összeggel, melyet éven-
ként a közös terhek viselésére fizetünk; tehát azért
kik a kormányon ülnek, a szegény ember dolga
ugy sem ez, hanem az, hogy fizessen.

Milyen arányban van Ausztria adóképesége
Magyarországhoz, azt mégis érdekes tudni. Hosz-
szadalmos volna ugyan minden erre szolgáló ad-
tot felsorolni, de elég lesz talán egy tétel felhozá-
s is, melyből aztán bizony következtetést vonhatunk
a többire, mert az arány csaknem minden visz-
onyunkban hasonlít egymáshoz, akár az egyik to-
s a másikhoz.
Ausztria bevett cukoradój fejjében 5 év alatt
kerékaszában 65 millió forintot; Magyarország
bevett ugyanazon idő alatt kerékaszában 6 milliót;
vagyis körülbelül 1/10-ed részt. — Ausztria termelt
cukrot két év alatt 67 millió mázsát; Magyaror-
szág ugyanazon két év alatt 9-milliót; tehát 1/8-
részt sem egészen. — Hanem azért járult a közös
terhek szemmel tartásával” megszavazott közös
terhek viseléséhez egy harmaddal; mert hiába, így
illik a gavalier néznek. Van-e ebben méltányosság,
lehetősége-e ily viszonyok között menni valame-
re, az intézők dolga, a szegény ember ne tépelődjék
vele, ne okoskodjék azon, hanem — fizessen.

Eddig épen 195mill.528 ezer forintotoktát fizet-
tünk egyenes járulékként a közös terhek viselé-
sére. Ez a kis összeg a legszélidobb kamatoztatás
mellett hozott volna eddig 15—20 milliót a kony-
hára, s hozzá téve az idei és jövő évi quóta mint-
egy 60 millió frtnyi összegét, — tesz ez összesen
270—280 millió forintot, valamiképpen többet,
mint azon egyenes kölcsönök összege, a miket az
áldott közönségi rendszer létrejötté óta felvettünk.
— Milyen jellemző képet mutat e kis körültekint-
tés. — Érdekes financia operatiót tudna itt csinálni
még az is, a ki nem okoskodik, hanem csak — fizet.

Hanem azért vannak, a kik azt állítják, hogy
bajaik fő oka nem a közönségi rendszer.
Az a jóvóta, írja a „K. N.”, melyet az idej de-
legátói a jövő évre megszavazott, a legnagyobb
mindent eddig megszavazott quóta között. A dele-
gátio ugyanis megszavazott: 1869-re 24,397,000;
1870-re 23,837,000; 1872-re 31,359,000; 1872 re
28,393,000; 1873-ra 29,315,000; 1874-re 29,170,000;
1875-re 29,619,000; végre 1876. 32,607,000 frtot,
tehát 1 millió 248 ezer ftal többet, mint 1871-ben,
mikor a német-francia háború volt napirenden.

A képviselőház pénzügyi bizottsága

(17-dik ülés, okt. 18.)
Elnök: Zsedényi Ede. Jegyző: Ordódy Pál.

A kor mány részéről jelen vannak: Széll Kálmán pénzügy-, Tisza Kálmán belügyminiszter; Ilnék, Buda, tanácsosok.
Napirend: a pénzügyminiszterium költségvetésének folytatásos tárgyalása.
Jöggilletékek és díjak. Szükséglet 76-ra 377,166; 75-re volt 213,995 frt; fedezet 76-ra 16,905,260 frt, 75-ben volt 16,096,610. — A miniszter előadja a költségvetés emelkedésének oka-
it, mire a bizottság a tételeket elfogadja.

A fémjelzés címénél szükséglet 76-ra 8251 frt, 75-ben 7912 frt volt, fedezet 76-ra 17,676 frt, 75-ben volt 25,852 frt. — A miniszter a csökkenést az aranyújra csökkenésére vonatkoztatja. — A bizottság a címet elfogadja.

Elfogadjatik továbbá az ut, hid és rév-
vám szükséglete 500 frt a fedezett 20,849 frtal.
A dohányjövő védek szükséglete 11,800,404 fedezett 27,979,050 frt, tiszta bevétel 16,178,646 frt. — Molnár megjegyzte, hogy a külföldi dohány-
nak nagymértékű importálása alig fér meg a dohány monopoliom természetével. Felhozza továbbá a csempészet ellenőrzésének hiányait.

A miniszter hosszabb előadásban előter-
jeszti a dohányjövők tekintetében jövőre köve-
tendő eljárás. Eldíj maga a kormány hozott be
külföldi tetemes mennyiségű dohányt; ez jövőre
meg fog szűnni s csak is a havanna szivarok beho-
zatálára fog szorítkozni.

Hegedűs S. elfogadja az előirányzatot, de
figyelmezteti a minisztert az Olaszországban divó
eljárás, hol a dohány monopoliom bérbeadása
tetemesen emelte a jövedelmet. Ajánlja továbbá,
hogy az egyedúságot illető, Ausztriával kötött
szerződés kedve-ében kellene átalakítani. — A
miniszter erre a bérbeadásra nézve még jelen-
leg aggodalmi vannak, s ez idő szerint megkísér-
lendők nem venni; az utóbbit illetőleg ígéri, hogy
azt figyelembe fogja venni.

Helly az idej beveteli csökkenések főoka-
nak a szivarok emelését tartja s nem hiszi, hogy
ahol több jövedelmét lehetne várni. Szintén fel-
hozza Olaszország példáját, mely az egyedúság
jövődémet bérbeadás által megnövelte.
Már a csempészkedés fő okát abban látja, hogy
120 ezer hold termését megőrizni lehetetlenség.
A bérbeadást még nem tartja lehetőségek, mert
az országban nincs reá tőke; idegen kezébe pe-
dig ez ügyet az ország lakosainak rovására átadni
nem lehet.

Wahrmann kevések tartja a dohányvé-
telre előirányzott 8 milliót, miután az idén nagyon
jó termés van; a fedezeti tételeket azonban elfo-
gadja. — A miniszter megjegyzte, hogy 1 millió
800 ezer frtal vett fel többet, mint 75-ben ezelőre
kivetve volt. Ezenkivül a külföldi dohány behoza-
talát 1 millió frtal szállította le, miután még 73
és 74-ről nagy készlet van s így az itt megtaka-
roit összeget is belföldi dohány vásárlására fo-
rdíthatja. — Horváth a rozszivar-gyártás hat-
ványait hozza fel, mely az állam kárára a csempé-
szetet mozditja elő.

A miniszter ígéri, hogy erre is ki fogja
figyelmét terjesztetni.
Molnár a fedezetet egy fél millióval kívánja
lejjebb szállítani, mert úgy látja, hogy a bruttó jö-
vedelem évről évre lecsökken, mire nézve adato-
k is hoz fel. — A bizottság az előirányzatot válto-
zatlanul elfogadja.

A lottó jövedéknél, melynek szükség-
lete 2,216,013 frt, fedezete 3,708,700 frt. Wahr-
mann a bevételt 200,000 frtal emeltni indítvá-
nyozza. — A miniszter és Hegedűs S. hoz-
zájárulnak az indítványhoz; s ontágh a lottójö-
vedékét elvileg nem helyesli, s azért ezen alapon
nem kíván jövedelmét felvétetni; mire Csengery és
a miniszter ellenvetik, hogy akkor e jövedelmét ön-
ként a külföldnek engedjék át.

Simonyi elvileg is helyesli az intézményt,
mert némely emberek reményből is élnek és az
egyéni szabadság megszorításának tatomá e játék
meggátalás. — Ka utz csak kénytelenségből fo-
gadja az állam e jövedelmét nélkülözheti. — Ez-
után a többség az előirányzatot Wahrmann indít-
ványával fogadja el.

Sajóvédék: szükséglet 2,133,785 forint,
fedezet 13,060,000 frt. — A miniszter kijel-
lentti, hogy itt is nagy reduktiók tett, de tovább
menni nem tartja helyesnek; a fedezetet 700,000
frtal szállította le a mult évi eredmények alapján.

Erre a bizottság a címet elfogadja.
Államgőszág, igazgatóságok és
ügyszégek szükséglete 269,938 frt. A mi-
niszter felhozza, hogy itt 68,000 frtot takarított
be. A megtakarítás nehány igazgatóság megszün-
téséből eredt és pedig megszüntetett a nagybá-
nyai, sóvári és ungvári igazgatóság, a zombori és
besckerei pedig egyesítettet. Tovább menni e-
tér nem lehetett. A megtakarítás a személyi já-
randóságoknál mintegy 40%-ra tehető. A bányá-
szat és érszert egyesítéséről még ma nem lehet
szó; a teljes centralisatió pedig költségesebb
lenne s a szolgálat rovására válnék. A befekteté-
sekkel a kiadás 1,487,566 forintot tesz, a fedezet
5,644,385 frtal van előirányozva. A fedezetre
nézve a miniszter megjegyzte, hogy a bérle-
leteknek egyéni összeget s a 8 milliónyi bérhátra-
lékok 10%-át vette fel, kevesebbet, mint a meny-
nyire a 74-ki zárszámadosok alapján jogosítva lett
volna. Az eredmény teljes bizottsága a 76-diki
tervéstől függ. Megjegyzte még, hogy a bérhátralé-
kok ma sem nagyobbak, mint voltak az osztrák
kormány alatt.

Wahrmann a fedezetet igen vérsémes
tekinti, kivált a hátralekökből csak 2%, folyt be.
Szerinte itt nem 76, de a 75-ki termés a döntő,
az alföldi jóságok pedig 75-ben épen rozstermést
adtak. Felmenti még az adóemelését, mint a mely
szintén csökkeníteni fogja a bevételt. — A mi-
niszter utal a már fél millióval tett leszállításra,
különbön, ha a bizottság még pár százezer ft le-
szállítást kíván, az ellen nincs kifogás.

Helly elfogadja a fedezeti
tételt, hogy kötelezze a minisztert annak behatá-
sára; nem akar örökös elnézés a bérlekök szem-
ben, midőn más embert exequálnak. — A mi-
niszter ismételt rövid felszólalása után a bizott-
ság a fedezetet 200,000 frtal leszállítja.

Államerdők: szükséglet 4,244,056 frt, fe-
dezet 6,500,000 frt. Zsedényi kérdést tesz az
ungvári hivatalnál levő üzemi kiadás illetőleg. —
A miniszter azt válaszolja, hogy az üzleti ki-
adásokat egészen biztosan nem lehet felvenni;
ennek dacára az előirányzatot a legjobb hisz-
lemel fentartja. A ház által évről évre tett leszállí-
tások s az általa a szükségletnek 700,000 frt és a
fedezetnek 800,000 frtal való leszállítása folytán a
megtakarítás legvégső határát érte, s ennél tovább
nemmi nem hajlandó. Az üzemi kiadásokat sem
lehet végleg megszüntetni kar nélkül, — annyira
vannak leszállítva, hogy a legrosszabb viszonyok
szükségletet pótolhassák. Ok 76-ra több száz ezer
frtal vesz fel többet, mint 75-ben bejött, s csak
200,000 frtal vesz fel többet, mint a legrosszabb
74-ik évben. E 200,900 frtot is két előnyös szer-
ződéssel igazolja. A nagy befektetések, melyek
korábban tettek, ma már szintén hoznak be er-
ményt. A viszonyok 75-ben már is javultak. Azt
hiszi, hogy realisabb előirányzatot nem tehetett,
s körültekintet felolvassa a korábbi eredményeket,
melyek állítását igazolja. A kiadások további le-
szállításának lehetőségére nézve összehason-
lítását tesz Németország kezelési és üzemi kiadá-
sával, melylyel szemben a magyar kezelés ked-
vezőbb. Zsedényi kérdésre azt válaszolja, hogy az
ungvári és erdélyi területekre nézve kénytel-
len még az üzemet fentartani s a készletet meg-
örzömi. Különbön az ungvárinál 200,000 frt törlet
eszközölt.

Erre némi vita merült fel, melyben résztvev-
nek Sennye y, Kerpapoly, Lukáts, Hegedűs és
Deezy s, mely után a bizottság a címet megszavazta.

A bányászati és pénzügyi részre el-
szükséglet 10,078,625 frt, a fedezet 10,579,534 frt.
A miniszter itt előterjeszti, hogy némely vas-
és közén bányák eladására concursust hirdertet,
de eddig az eredmény még bizonytalan, miután a
pályázatok ideje még nem járt le. Kedvezőtlen
ajánlatokat azonban semmiesetre sem fog elfogadni,
annak eredményét a thozásnak terjeszti be előle-
gesen is kijelentvén, hogy a throzás beelevezése
nélkül eladásba bocsátókni nem fog.

Hegedűs S. a kiadások nagyságát hozza fel,
továbbá az offendányai kohó és a zalatnái kérdé-
léjvedelmének fel nem vétele trát tesz kérdést.
— Zsedényi kérdésre a fedezeti többlet iránt
a miniszter azt válaszolja, hogy ez a nyugdíjak át-
helyezéséből származik s tiszta jövedelemre nem
is számított, csak Rohoncziról. A termelés szintén
számításba vette, mely különben jobb arányokat
mutat fel.

Sennye y még így is vérsémes tartja a
tételt, 74-ben 900,000 frt volt a deficit; ebből a
nyugdíj levonva 400,000 frt maradt fenn. 1875-ben
még rosszabbak a viszonyok, mert ezek szerint
majdnem 1 millió deficit mutatkozik. — A mi-
niszter azt válaszolja, hogy ok nemcsak a kiadá-
sokat, de a bevételeket is tapasztolta 1,400,000
frtal. Az 1874 és 1875-ki deficitnek oka különösen
a dísgyári vasgyárban keresendő, melynek az üzem
most beállított. A kiadások általában 800,000
frtal apasztattak s csak 8000 frt az, mely mint
többlet vétetett fel.

Sennye y újabb felvilágosításra a miniszter
az 1875. év első felének hiányaira azt jegyzi meg,
hogy a bányászati természete szerint az első fél-
ből eredményeket felvenni nem lehet, s azért ezt
alapul nem is vette.

Alapul csak az 1874-ki tényleges eredménye-
ket vette s hiszi, hogy a hiány lehető csekély
lesz, mely az általános költségvetésben csorbát ejte-
ni nem fog.

Lukáts osztja a miniszter felhívását, mert
alapul csak is a 74-ki zárszámadosok szolgálhat-
nak; kérdést intéz a zalatnái igazgató felterjesz-
tése iránt, ki egy olcsóbb olvasztás módot illető-
leg tesz indítványt, továbbá a cserési megszünte-
tett kohó személyes igazgatóságára nézve, Splé-
nyi tanácsos előadja, hogy ezen kohónál a szem-
lyzet az utólagos teendők miatt egyelőre meg-
tartott; az olvasztásra nézve a zalatn

